

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ...../ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ.....

ຮ່າງ

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ສັນຊາດລາວ (ສະບັບປັບປຸງ)

ໝວດທີ 1

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 (ປັບປຸງ) ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາວຽກງານການໃຫ້ສັນຊາດ, ການຖອນສັນຊາດຄືນ, ການປະສັນຊາດ ແລະ ການໃຫ້ສັນຊາດລາວຄືນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວ ມີປະສິດທິພາບ ແນໃສ່ຍົກສູງກຽດສັກສີ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງພົນລະເມືອງລາວຕໍ່ປະເທດຊາດ, ຂະຫຍາຍມູນເຊື້ອຄວາມສາມັກຄີ, ນໍ້າໃຈຮັກຊາດຂອງພົນລະເມືອງລາວ ເພີ່ມທະວີສາຍກ່ຽວພັນສະໜິດແໜ້ນລະຫວ່າງລັດ ສປປ ລາວ ກັບພົນລະເມືອງລາວ.

ມາດຕາ 2 (ປັບປຸງ) ສັນຊາດລາວ

ສັນຊາດລາວ ແມ່ນ ສາຍກ່ຽວພົວພັນຢ່າງສະໜິດແໜ້ນ ທາງດ້ານການເມືອງ ແລະ ກົດໝາຍ ລະຫວ່າງບຸກຄົນ ກັບ ລັດ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງສະແດງອອກເຖິງ ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງພົນລະເມືອງລາວ ທີ່ມີຕໍ່ ລັດ ສປປ ລາວ, ສິດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງລັດ ສປປ ລາວ ທີ່ມີຕໍ່ພົນລະເມືອງລາວ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ກົດໝາຍ.

ຜູ້ທີ່ມີສັນຊາດລາວ ຖືວ່າແມ່ນພົນລະເມືອງລາວ.

ມາດຕາ 3 (ໃໝ່) ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ພົນລະເມືອງລາວ ໝາຍເຖິງ ທີ່ມີສັນຊາດລາວ ຫຼື ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບສັນຊາດລາວຕາມກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ຜູ້ທີ່ມີເຊື້ອຊາດລາວ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ທີ່ເກີດຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ມີສັນຊາດລາວໂດຍກຳເນີດ ຫຼື ຜູ້ທີ່ເກີດຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຊຶ່ງພໍ່ ຫຼື ແມ່ເກີດຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ມີສັນຊາດລາວ;
3. ການຂາດສາຍພົວພັນທາງດ້ານກົດໝາຍກັບລັດ ສປປ ລາວ ໝາຍເຖິງ ການທີ່ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງໄປຢູ່ຕ່າງປະເທດໂດຍຂາດການຕິດຕໍ່ພົວພັນ ແລະ ບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດສິດ ແລະ ພັນທະຂອງພົນລະເມືອງລາວທີ່ມີຕໍ່ລັດ ສປປ ລາວ ຜ່ານສະຖານເອກອັກຄະລັດຖະທູດລາວ ຫຼື ສະຖານກົງສຸນໃຫຍ່ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຢູ່ຕ່າງປະເທດ;
4. ພົນລະເມືອງຕ່າງປະເທດ ໝາຍເຖິງ ຄົນຕ່າງປະເທດ ແລະ ຄົນຕ່າງດ້າວ;

5. ຄົນຕ່າງປະເທດ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນທີ່ມີສັນຊາດອື່ນ ຊຶ່ງເຂົ້າມາ ສປປ ລາວ ຊົ່ວຄາວ ຫຼື ຍາວນານ ເພື່ອປະຕິບັດໜ້າທີ່ໃດໜຶ່ງ, ເມື່ອໝົດກຳນົດແລ້ວກໍກັບຄືນ. ບຸກຄົນເຫຼົ່ານີ້ ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງກະຊວງ ການຕ່າງປະເທດ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

6. ຄົນຕ່າງດ້າວ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນທີ່ມີສັນຊາດອື່ນ ແຕ່ເຂົ້າມາຕັ້ງຖິ່ນຖານ, ອາໄສຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ຍາວນານ, ຖືບັດຕ່າງດ້າວ ແລະ ລັດຖະບານຂອງຄົນຕ່າງດ້າວນັ້ນ ກໍຍັງຮັບຮູ້ຢ່າງເປັນທາງການຢູ່;

7. ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນພົນລະເມືອງ ລາວ ແລະ ບໍ່ສາມາດຢັ້ງຢືນວ່າ ຕົນມີສັນຊາດໃດ;

8. ບຸກຄົນທີ່ຈະໄດ້ຮັບສັນຊາດລາວ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນທີ່ມີເຊື້ອຊາດລາວ, ຄົນຕ່າງປະເທດ, ຄົນຕາງ ດ້າວ ແລະ ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ.

ມາດຕາ 4 (ໃໝ່) ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານສັນຊາດ

ລັດ ສົ່ງເສີມການໃຫ້ສັນຊາດລາວແກ່ບຸກຄົນທີ່ມີຄຸນງາມຄວາມດີແກ່ປະເທດຊາດ, ບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມຮູ້ ຄວາມສາມາດໃນດ້ານວິຊາສະເພາະໃດໜຶ່ງ, ຜູ້ລົງທຶນຂະໜາດໃຫຍ່ ທີ່ມີຄວາມປະສົງປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນ ການພັດທະນາປະເທດຊາດ.

ມາດຕາ 5 (ໃໝ່) ຫຼັກການກ່ຽວກັບວຽກງານສັນຊາດ

ວຽກງານສັນຊາດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຄວາມສອດຄ່ອງກັບແນວທາງນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ;
2. ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ, ຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ຮີດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດລາວ;
3. ການຮັກສາຄວາມລັບຂອງຊາດ, ຄວາມລັບທາງລັດຖະການ, ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ;
4. ການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຄົນຕ່າງປະເທດ, ຄົນຕ່າງດ້າວ ແລະ ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ຕາມກົດໝາຍ;
5. ຄວາມເປັນເອກະພາບ, ປອດໄພ, ວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ, ສະດວກ, ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຍຸຕິທຳ.

ມາດຕາ 6 ການໃຫ້ມີສັນຊາດດຽວ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ພົນລະເມືອງລາວມີຫຼາຍສັນຊາດຄວບກັນ.

ມາດຕາ 7 ການຮັກສາສັນຊາດລາວ

ການແຕ່ງດອງ, ການຢ່າຮ້າງຂອງພົນລະເມືອງລາວ ກັບບຸກຄົນທີ່ມີສັນຊາດອື່ນ ຫຼື ກັບບຸກຄົນທີ່ບໍ່ມີສັນຊາດນັ້ນ ຈະບໍ່ພາໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງສັນຊາດລາວ.

ການໄດ້ ຫຼື ການເສຍສັນຊາດລາວຂອງຜົວ ຫຼື ເມຍ ຈະບໍ່ພາໃຫ້ສັນຊາດຂອງອີກຝ່າຍໜຶ່ງ ມີການປ່ຽນແປງ.

ມາດຕາ 8 ການປົກປ້ອງພົນລະເມືອງ ລາວ ທີ່ຢູ່ຕ່າງປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ຄູ່ມຄອງ, ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບ ທຳຂອງພົນລະເມືອງລາວ ທີ່ອາໄສຢູ່ຕ່າງປະເທດ.

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ຈະບໍ່ມອບໂອນພົນລະເມືອງລາວ ໃຫ້ແກ່ລັດຕ່າງປະ ເທດ.

ມາດຕາ 9 ການບໍ່ມອບໂອນພົນລະເມືອງລາວ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ຈະບໍ່ມອບໂອນພົນລະເມືອງລາວ ໃຫ້ແກ່ລັດຕ່າງປະ ເທດ.

ມາດຕາ 10 ສິດໃນການຂໍເອົາສັນຊາດອື່ນ

ພົນລະເມືອງລາວ ມີສິດຂໍເອົາສັນຊາດອື່ນ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ປະສັນຊາດລາວເສຍກ່ອນ, ການປະສັນຊາດ ລາວ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 23 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 11 (ໃໝ່) ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບພົນລະເມືອງລາວ, ຄົນເຊື້ອຊາດລາວ, ຄົນຕ່າງປະເທດ, ຄົນຕ່າງດ້າວ, ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ທີ່ດຳລົງຊີວິດຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ສປປ ລາວ ແລະ ພົນລະເມືອງລາວ ທີ່ດຳລົງຊີວິດຢູ່ ຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 12 (ໃໝ່) ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສິ່ງເສີມການພົວພັນຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານສັນຊາດ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ປະສົບການ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ການຍົກລະດັບວິຊາສະເພາະ, ຄວາມຮູ້, ຄວາມ ສາມາດ ໃຫ້ແກ່ບຸກຄະລາກອນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບສັນຍາສາກົນ ແລະ ສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

**ໜວດທີ 2
ການໄດ້ສັນຊາດລາວ**

ມາດຕາ 13 ພື້ນຖານການໄດ້ສັນຊາດລາວ

ສັນຊາດລາວ ຈະໄດ້ມາຈາກ:

1. ການເກີດ;
2. ການຮັບເຂົ້າສັນຊາດລາວ;
3. ການໄດ້ສັນຊາດລາວຄືນ;
4. ພື້ນຖານອື່ນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 14 ຫາມາດຕາ 19 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 14 ສັນຊາດຂອງເດັກ ຊຶ່ງພໍ່ ແລະ ແມ່ ເປັນພົນລະເມືອງລາວ

ເດັກ ຊຶ່ງໃນເວລາເກີດນັ້ນ ພໍ່ ແລະ ແມ່ ເປັນພົນລະເມືອງລາວ ກໍຖືວ່າເປັນພົນລະເມືອງລາວ ໂດຍບໍ່ຂຶ້ນກັບວ່າເດັກນັ້ນເກີດຢູ່ໃນ ຫຼື ນອກດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 15 ສັນຊາດຂອງເດັກ ຊຶ່ງພໍ່ ຫຼື ແມ່ ເປັນພົນລະເມືອງລາວ

ໃນເມື່ອ ພໍ່ ຫຼື ແມ່ຂອງເດັກ ເປັນພົນລະເມືອງລາວ ໃນເວລາເດັກເກີດ ຈະຖືວ່າເດັກຜູ້ນັ້ນ ເປັນພົນລະເມືອງລາວ ຖ້າຫາກວ່າ:

1. ເດັກຜູ້ນັ້ນ ໄດ້ເກີດຢູ່ໃນດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ;
2. ເດັກຜູ້ນັ້ນ ໄດ້ເກີດຢູ່ນອກດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ ໃນເວລານັ້ນ ພໍ່ແມ່ທັງສອງ ຫຼື ພໍ່ແມ່ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ ມີທີ່ຢູ່ຖາວອນໃນດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ.

ໃນກໍລະນີທີ່ເດັກຜູ້ນັ້ນ ໄດ້ເກີດຢູ່ນອກດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ພໍ່ແມ່ທັງສອງ ມີທີ່ຢູ່ຖາວອນ ຢູ່ນອກດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ ສັນຊາດຂອງເດັກ ໃຫ້ຖືເອົາຕາມຄຳເຫັນດີຂອງພໍ່ແມ່.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ພໍ່ ຫຼື ແມ່ ຂອງເດັກເປັນພົນລະເມືອງລາວ ແລະ ອີກຜູ້ໜຶ່ງເປັນຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ເດັກທີ່ເກີດມານັ້ນ ຖືວ່າເປັນພົນລະເມືອງລາວ ໂດຍບໍ່ຂຶ້ນກັບບ່ອນເກີດ.

ມາດຕາ 16 ສັນຊາດຂອງເດັກ ຊຶ່ງພໍ່ ແລະ ແມ່ ເປັນຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ

ເດັກທີ່ໄດ້ເກີດຢູ່ໃນດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງພໍ່ ແລະ ແມ່ ເປັນຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ, ມີທີ່ຢູ່ຖາວອນໃນ ສປປ ລາວ, ໄດ້ເຊື່ອມເຂົ້າສັງຄົມ ແລະ ວັດທະນະທຳລາວແລ້ວ ກໍຈະໄດ້ສັນຊາດລາວ ຕາມການຮ້ອງຂໍຂອງພໍ່ແມ່.

ມາດຕາ 17 ສັນຊາດຂອງເດັກທີ່ບໍ່ຮູ້ວ່າຜູ້ໃດເປັນພໍ່ ແລະ ແມ່

ເດັກທີ່ໄດ້ພົບເຫັນຢູ່ໃນດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ບໍ່ຮູ້ວ່າ ຜູ້ໃດເປັນພໍ່ ແລະ ແມ່ນັ້ນ ກໍຈະຖືວ່າເປັນພົນລະເມືອງລາວ.

ຖ້າວ່າເດັກທີ່ພົບເຫັນນັ້ນ ຍັງບໍ່ທັນເຖິງອາຍຸສິບແປດປີ ຫາກມີຫຼັກຖານວ່າ ພໍ່ ແລະ ແມ່ຂອງເດັກເປັນພົນລະເມືອງຕ່າງປະເທດ ກໍຈະຖືວ່າເດັກຜູ້ນັ້ນເປັນພົນລະເມືອງຕ່າງປະເທດ ນັບແຕ່ມີເກີດເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 18 (ບັບປຸງ) ເງື່ອນໄຂການໄດ້ສັນຊາດລາວຂອງພົນລະເມືອງຕ່າງປະເທດ ຫຼື ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ

ພົນລະເມືອງຕ່າງປະເທດ, ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ອາດຈະໄດ້ສັນຊາດລາວຕາມຄຳຮ້ອງຂໍຂອງຜູ້ກ່ຽວຖ້າຫາກວ່າມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ, ຖືກຕ້ອງ ດັ່ງນີ້:

1. ມີອາຍຸແຕ່ສິບແປດປີຂຶ້ນໄປ ໃນເວລາເຮັດຄຳຮ້ອງຂໍເອົາສັນຊາດລາວ;
2. ມີເອກະສານຢັ້ງຢືນທີ່ສະແດງວ່າຕົນ ຮູ້ເວົ້າ, ອ່ານ ແລະ ຂຽນພາສາລາວໄດ້ໃນລະດັບທີ່ແນ່ນອນ;
3. ມີເອກະສານຢັ້ງຢືນທີ່ສະແດງວ່າຕົນໄດ້ເຊື່ອມເຂົ້າສັງຄົມ ແລະ ວັດທະນະທຳລາວ, ຮູ້ ແລະ ເຄົາລົບຮີດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດລາວ;
4. ເປັນຜູ້ທີ່ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ, ບໍ່ເປັນພະຍາດຕິດແປດທີ່ຮ້າຍແຮງ, ບໍ່ຕິດສິ່ງເສບຕິດ;
5. ບໍ່ໄດ້ຖືກສານຕັດສິນລົງໂທດຕັດອິດສະລະພາບ;
6. ໄດ້ປະສານຊາດເດີມຂອງຕົນກ່ອນໄດ້ຮັບອະນຸມັດໃຫ້ສັນຊາດລາວ ຢົກເວັ້ນຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ;

7. ໄດ້ປະກອບສ່ວນໃນການປັກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປະເທດຊາດ;
8. ບໍ່ໄດ້ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາດ;
9. ມີວິຊາສະເພາະ, ວິຊາຊີບໃດໜຶ່ງທີ່ແນ່ນອນ, ມີຖານະດ້ານເສດຖະກິດທີ່ໜັ້ນຄົງ;
10. ຕ້ອງມີຜູ້ຮັບປະກັນທີ່ເປັນພົນລະເມືອງລາວ;
11. ຕ້ອງໄດ້ຢູ່ ສປປ ລາວ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແຕ່ສິບປີຂຶ້ນໄປ ກ່ອນເວລາເຮັດຄໍາຮ້ອງຂໍເອົາສັນຊາດລາວ. ສໍາລັບຜູ້ທີ່ມີຄຸນນາມຄວາມດີ, ໄດ້ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນພາລະກິດຕໍ່ສູ້ກູ້ຊາດ, ປັກປັກຮັກສາ ແລະ ສ້າງສາພັດທະນາປະເທດ ແລະ ຜູ້ມີຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດດ້ານວິຊາສະເພາະຂັ້ນຊຽວຊານທີ່ພັກ ແລະ ລັດຕ້ອງການ ກໍານົດເວລາຢູ່ ສປປ ລາວ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແມ່ນແຕ່ ຫ້າປີຂຶ້ນໄປ.

ມາດຕາ 19 (ປັບປຸງ) ເງື່ອນໄຂຂອງຄົນເຊື້ອຊາດລາວຂໍເອົາສັນຊາດລາວຄືນ

ຜູ້ທີ່ມີເຊື້ອຊາດລາວ ອາດຈະໄດ້ສັນຊາດລາວ ຕາມຄໍາຮ້ອງຂໍຂອງຜູ້ກ່ຽວຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 18 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຍົກເວັ້ນຂໍ້ 6. ກໍານົດເວລາຢູ່ ສປປ ລາວ ແມ່ນຫ້າປີຂຶ້ນໄປ ສໍາລັບຜູ້ທີ່ໄດ້ສັນຊາດອື່ນແລ້ວ ແລະ ສາມປີຂຶ້ນໄປ ສໍາລັບຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ສັນຊາດອື່ນ.

ສໍາລັບຄົນເຊື້ອຊາດລາວທີ່ມີອາຍຸ ແຕ່ 60 ປີຂຶ້ນໄປ ທີ່ບໍ່ໄດ້ສັນຊາດອື່ນ ກໍານົດເວລາ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແມ່ນສອງປີຂຶ້ນໄປ ແລະ ສາມປີ ຂຶ້ນໄປ ສໍາລັບຜູ້ທີ່ໄດ້ສັນຊາດອື່ນແລ້ວ.

ມາດຕາ 20 (ໃໝ່) ການປະກອບເອກະສານຂໍເອົາສັນຊາດລາວສໍາລັບພົນລະເມືອງຕ່າງປະເທດ, ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ແລະ ຄົນທີ່ມີເຊື້ອຊາດລາວ

ເອກະສານປະກອບຄໍາຮ້ອງຂໍເອົາສັນຊາດລາວຂອງພົນລະເມືອງຕ່າງປະເທດ, ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ແລະ ຄົນທີ່ມີເຊື້ອຊາດລາວມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຄໍາຮ້ອງຂໍເອົາສັນຊາດລາວ;
2. ສໍາເນົາບັດປະຈຳຕົວ ຫຼື ໜັງສືຜ່ານແດນ;
3. ໃບຢັ້ງຢືນທີ່ຢູ່ປັດຈຸບັນ;
4. ສໍາມະໂນຄົວ;
5. ຊີວະປະຫວັດ;
6. ໃບຢັ້ງຢືນການເກີດຂອງຜູ້ຮ້ອງຂໍ ແລະ ຂອງລູກທີ່ບໍ່ທັນພົ້ນກະສຽນອາຍຸ 18 ປີ;
7. ໃບຢັ້ງຢືນຄໍາເຫັນດີຂອງລູກທີ່ມີອາຍຸແຕ່ ແປດປີ ຂຶ້ນໄປ;
8. ໃບຢັ້ງຢືນການແຕ່ງຕອງ;
9. ປະກາສະນິຍະບັດ ຫຼື ໃບຢັ້ງຢືນການສຶກສາ ຫຼື ໃບກວດສອບດ້ານພາສາລາວ;
10. ໃບແຈ້ງໂທດ;
11. ໃບຢັ້ງຢືນການເຊື່ອມເຂົ້າສັງຄົມ-ວັດທະນະທໍາລາວ;
12. ໃບຢັ້ງຢືນສຸຂະພາບ;
13. ໃບຢັ້ງຢືນການປະສັນຊາດເດີມຂອງຜູ້ຮ້ອງຂໍ (ຍົກເວັ້ນຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ);
14. ໃບຢັ້ງຢືນການດໍາລົງຊີວິດຢູ່ລາວ;
15. ໃບຢັ້ງຢືນການມີວຽກເຮັດງານທໍາ;
16. ໃບຢັ້ງຢືນຖານະທາງດ້ານເສດຖະກິດ;

17. ໃບຢັ້ງຢືນການປະຕິບັດພັນທະຕ່າງໆຕາມກົດໝາຍ;
18. ໃບຢັ້ງຢືນການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປະເທດຊາດ;
19. ໃບຢັ້ງຢືນການຮັບປະກັນ;
20. ໃບຢັ້ງຢືນຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ກ່ຽວກັບສັນຊາດລາວ;
21. ຮູບຖ່າຍຂະໜາດ 3 x 4 ຈຳນວນ 3 ແຜ່ນ (ຖ່າຍບໍ່ເກີນ 3 ເດືອນ).

ທຸກເອກະສານຕ້ອງເຮັດເປັນພາສາລາວ, ຖ້າເອກະສານໃດຫາກເປັນພາສາຕ່າງປະເທດຕ້ອງໄດ້ແປເປັນພາສາລາວ ແລະ ເອກະສານສະບັບສຳເນົາຕ້ອງມີການຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງຕາມສະບັບເດີມ ຈາກອົງການທະບຽນສານ.

ມາດຕາ 21 (ປັບປຸງ) ການຍື່ນຄຳຮ້ອງ ກ່ຽວກັບສັນຊາດລາວ

ຜູ້ທີ່ມີຈຸດປະສົງຂໍເອົາສັນຊາດລາວ, ຂໍປະສັນຊາດລາວ ແລະ ຂໍເອົາສັນຊາດລາວຄືນ ສາມາດພົວພັນເອົາຄຳຮ້ອງກ່ຽວກັບສັນຊາດລາວ ຢູ່ຫ້ອງການຍຸຕິທຳເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ຫຼື ພະແນກຍຸຕິທຳແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຫຼື ກະຊວງຍຸຕິທຳ.

ຄຳຮ້ອງຂໍເອົາສັນຊາດລາວ, ຂໍປະສັນຊາດລາວ ແລະ ຂໍເອົາສັນຊາດລາວຄືນ ຂອງຜູ້ຢູ່ພາຍໃນ ສປປລາວ ຕ້ອງຍື່ນຜ່ານຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ອົງການປົກຄອງບ້ານ;
2. ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ ໂດຍແມ່ນຫ້ອງການຍຸຕິທຳເປັນໃຈກາງປະສານສົມທົບກັບ ກອງບັນຊາການປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຫ້ອງການພາຍໃນ;
3. ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ໂດຍແມ່ນພະແນກຍຸຕິທຳເປັນໃຈກາງປະສານສົມທົບກັບ ກອງບັນຊາການປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ພະແນກພົວພັນຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ແລະ ພະແນກພາຍໃນ;
4. ກະຊວງຍຸຕິທຳ ເປັນໃຈກາງປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ແລະ ກະຊວງພາຍໃນ.

ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບສຳນວນຄຳຮ້ອງແລ້ວ ກະຊວງຍຸຕິທຳ ຕ້ອງກວດກາເບິ່ງສຳນວນຄຳຮ້ອງດັ່ງກ່າວ, ຖ້າຫາກເຫັນວ່າ ມີບັນຫາໃດໜຶ່ງຍັງບໍ່ຈະແຈ້ງກໍມີສິດສອບຖາມຄືນ ໂດຍສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ເມື່ອເຫັນວ່າ ຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນແລ້ວ ກະຊວງຍຸຕິທຳ ຕ້ອງແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະການສຳພາດຜູ້ຮ້ອງຂໍເອົາສັນຊາດລາວ ເພື່ອທົດສອບຄວາມເປັນຈິງໃຫ້ຖືກຕ້ອງກັບເອກະສານ ເຊັ່ນ ຊີວະປະຫວັດ, ການເວົ້າ, ການອ່ານ, ການຂຽນພາສາລາວ, ການເຊື່ອມເຂົ້າສັງຄົມ ແລະ ວັດທະນະທຳລາວ ແລະ ອື່ນໆຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 18 ແລະ 19 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກ່ອນນຳສະເໜີຕໍ່ ຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ. ສຳລັບການຂໍປະສັນຊາດລາວໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ອາດຈະແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະການສຳພາດກໍໄດ້.

ສຳລັບຄົນລາວທີ່ອາໄສຢູ່ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຂໍປະສັນຊາດລາວ ສາມາດພົວພັນເອົາຄຳຮ້ອງຂໍປະສັນຊາດລາວຢູ່ສະຖານເອກອັກຄະລັດຖະທູດ ຫຼື ສະຖານກົງສຸນໃຫຍ່ຂອງ ສປປ ລາວ ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ແລ້ວຍື່ນຜ່ານຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ສະຖານເອກອັກຄະລັດຖະທູດ ຫຼື ສະຖານກົງສຸນໃຫຍ່ ສປປລາວ ຢູ່ຕ່າງປະເທດ;
2. ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ;
3. ກະຊວງຍຸຕິທຳ ເປັນໃຈກາງປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ກະຊວງພາຍໃນ.

ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ມີສະຖານເອກອັກຄະລັດຖະທູດ ຫຼື ສະຖານກົງສຸນໃຫຍ່ ສປປ ລາວ ຢູ່ປະເທດນັ້ນ ໃຫ້ ຍື່ນຄໍາຮ້ອງ ຜ່ານກະຊວງການຕ່າງປະເທດຂອງ ສປປລາວ.

ໝວດທີ 3

ການເສຍສັນຊາດລາວ ແລະ ການໄດ້ສັນຊາດລາວຄືນ

ມາດຕາ 22 ສາເຫດທີ່ພາໃຫ້ ເສຍສັນຊາດລາວ

ສັນຊາດລາວ ຈະເສຍໄປໃນກໍລະນີ:

1. ປະສັນຊາດລາວ;
2. ຖືກຖອນສັນຊາດລາວຄືນ;
3. ໄປຢູ່ຕ່າງປະເທດ.

ການເສຍສັນຊາດຈະບໍ່ພາໃຫ້ສັນຊາດຂອງຜົວ ຫຼື ເມຍ ແລະ ລູກ ມີການປ່ຽນແປງ.

ມາດຕາ 23 (ປັບປຸງ) ການປະສັນຊາດລາວ

ພົນລະເມືອງລາວອາດຈະປະສັນຊາດລາວໄດ້ ໂດຍໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ການປະສັນຊາດລາວ ຈະບໍ່ອະນຸຍາດ ໃນກໍລະນີດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ຂໍປະສັນຊາດ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ປະຕິບັດພັນທະພົນລະເມືອງລາວຂອງຕົນຢ່າງຄົບຖ້ວນຕໍ່ອົງການຈັດຕັ້ງ ຂອງລັດ ຫຼື ສັງຄົມເຊັ່ນ: ການເສຍພາສີອາກອນ ຫຼື ພັນທະອື່ນ;
2. ຜູ້ຂໍປະສັນຊາດ ເປັນຜູ້ຖືກຫາ, ຈໍາເລີຍ ຫຼື ຖືກສານຕັດສິນລົງໂທດ ຊຶ່ງຈະໄດ້ປະຕິບັດຄໍາຕັດສິນ ນັ້ນ;
3. ຖ້າວ່າການປະສັນຊາດລາວ ຫາກຂັດກັບຜົນປະໂຫຍດ ຫຼື ຄວາມປອດໄພ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 24 (ປັບປຸງ) ການຖອນສັນຊາດລາວຄືນ

ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ສັນຊາດລາວໄປແລ້ວ ອາດຈະຖືກຖອນສັນຊາດລາວໃນກໍານົດ ຫ້າປີ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບສັນຊາດ ລາວເປັນຕົ້ນໄປ ຕາມການສະເໜີຂອງ ກະຊວງຍຸຕິທໍາ ຖ້າເຫັນວ່າມີການກະທໍາ ດັ່ງນີ້:

1. ໄດ້ສັນຊາດລາວມາໂດຍບໍ່ມີພື້ນຖານຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
2. ປະພຶດຕິນະບໍ່ສົມກຽດສັກສີຂອງພົນລະເມືອງລາວ ເຊັ່ນ: ໄດ້ທໍລະຍົດຕໍ່ຊາດ, ໄດ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ ປະເທດຊາດ.

ການຖອນສັນຊາດລາວຄືນຈະບໍ່ພາໃຫ້ສັນຊາດຂອງຜົວ ຫຼື ເມຍ ແລະ ລູກຂອງຜູ້ກ່ຽວ ມີການປ່ຽນ ແປງ.

ມາດຕາ 25 ການໄປຢູ່ຕ່າງປະເທດ

ບຸກຄົນໃດ ທີ່ໄປຢູ່ຕ່າງປະເທດເກີນເຈັດປີ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຫຼື ໄປຢູ່ຕ່າງປະເທດ ໂດຍໄດ້ຮັບ ອະນຸຍາດ ແຕ່ຫາກເກີນກໍານົດ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນການຄຸ້ມຄອງ ຂອງສະຖານທູດ ຫຼື ກົງສຸນລາວປະຈໍາປະເທດ ນັ້ນ ແລະ ຂາດສາຍພົວພັນທາງດ້ານກົດໝາຍກັບລັດ ສປປ ລາວ ເກີນສິບປີ ກໍຈະເສຍສັນຊາດລາວ.

ມາດຕາ 26 (ປັບປຸງ) ການໃຫ້ສັນຊາດລາວຄືນ

ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ເສຍສັນຊາດລາວໄປແລ້ວ ອາດຈະໄດ້ສັນຊາດລາວຄືນໃໝ່ ຕາມຄໍາຮ້ອງຂໍຂອງຜູ້ກ່ຽວ ແລະ ຕາມການຕົກລົງຂອງ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ຜູ້ຮ້ອງຂໍເອົາສັນຊາດລາວຄືນໃໝ່ ຕ້ອງນໍາເອົາຫຼັກຖານມາຢັ້ງຢືນວ່າ ຕົນເຄີຍມີສັນຊາດລາວມາກ່ອນ. ບຸກຄົນທີ່ຖືກຖອນສັນຊາດລາວຄືນແລ້ວ ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບສັນຊາດລາວຄືນອີກ.

ໝວດທີ 4

ສັນຊາດຂອງເດັກ ໃນກໍລະນີມີການປ່ຽນແປງສັນຊາດຂອງພໍ່ແມ່

ມາດຕາ 27 ສັນຊາດຂອງເດັກ

ໃນກໍລະນີມີການປ່ຽນແປງສັນຊາດຂອງພໍ່ແມ່ທັງສອງ ຄື ໄດ້ສັນຊາດລາວ, ປະສັນຊາດລາວ ຫຼື ໄດ້ສັນຊາດລາວຄືນນັ້ນ ສັນຊາດຂອງເດັກທີ່ບໍ່ເຖິງກະສຽນອາຍຸສິບແປດປີ ກໍຈະປ່ຽນແປງໄປນໍາສັນຊາດຂອງພໍ່ແມ່ ເວັ້ນເສຍແຕ່ເດັກທີ່ໄດ້ສ້າງຄອບຄົວ ໂດຍຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍແລ້ວ.

ມາດຕາ 28 ສັນຊາດຂອງເດັກ ຊຶ່ງພໍ່ ຫຼື ແມ່ໄດ້ສັນຊາດລາວ

ຖ້າວ່າ ພໍ່ ຫຼື ແມ່ຫາກໄດ້ສັນຊາດລາວແລ້ວ ແຕ່ອີກຜູ້ໜຶ່ງຍັງຖືສັນຊາດອື່ນຢູ່ ເດັກອາດຈະໄດ້ສັນຊາດລາວ ຕາມຄໍາຮ້ອງຂໍຂອງພໍ່ ຫຼື ແມ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ສັນຊາດລາວນັ້ນ. ໃນກໍລະນີທີ່ມີການປ່ຽນແປງສັນຊາດຂອງພໍ່ ຫຼື ແມ່ນັ້ນເດັກທີ່ເປັນພົນລະເມືອງລາວ ຊຶ່ງມີອາຍຸສິບຫ້າປີຂຶ້ນໄປ ແຕ່ບໍ່ເຖິງສິບແປດປີ ທີ່ໄດ້ສ້າງຄອບຄົວ ໂດຍຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍແລ້ວ ຈະເລືອກເອົາສັນຊາດຂອງຕົນ ຕາມສັນຊາດຂອງພໍ່ ຫຼື ແມ່ກໍໄດ້.

ຖ້າວ່າ ພໍ່ ຫຼື ແມ່ຫາກໄດ້ສັນຊາດລາວແລ້ວ ແຕ່ອີກຜູ້ໜຶ່ງເປັນຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ເດັກທີ່ອາໄສຢູ່ໃນດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ ກໍຈະຖືວ່າເປັນພົນລະເມືອງລາວ.

ຖ້າວ່າພໍ່ ຫຼື ແມ່ ຫາກໄດ້ສັນຊາດລາວແລ້ວ ແຕ່ອີກຜູ້ໜຶ່ງເປັນຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ເດັກທີ່ອາໄສຢູ່ນອກດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ ອາດຈະໄດ້ສັນຊາດລາວ ຕາມຄໍາຮ້ອງຂໍຂອງພໍ່ ຫຼື ແມ່ ຜູ້ທີ່ໄດ້ສັນຊາດລາວ.

ມາດຕາ 29 ສັນຊາດຂອງເດັກຊຶ່ງ ພໍ່ ຫຼື ແມ່ ໄດ້ປະສັນຊາດລາວ

ຖ້າວ່າ ພໍ່ ຫຼື ແມ່ ຫາກໄດ້ປະສັນຊາດລາວ ແຕ່ອີກຜູ້ໜຶ່ງຍັງຮັກສາສັນຊາດລາວຢູ່ ເດັກຈະຕ້ອງຮັກສາສັນຊາດລາວໄວ້.

ມາດຕາ 30 ສັນຊາດຂອງເດັກ ທີ່ເອົາມາເປັນລູກລ້ຽງ

ເດັກທີ່ເປັນພົນລະເມືອງຕ່າງປະເທດ ຫຼື ເດັກທີ່ບໍ່ມີສັນຊາດ ຊຶ່ງພົນລະເມືອງລາວ ໄດ້ເອົາມາເປັນລູກລ້ຽງນັ້ນ ກໍຈະຖືວ່າເປັນພົນລະເມືອງລາວ.

ເດັກທີ່ເປັນພົນລະເມືອງຕ່າງປະເທດ ຫຼື ເດັກທີ່ບໍ່ມີສັນຊາດ ຊຶ່ງພໍ່ລ້ຽງ ຫຼື ແມ່ລ້ຽງ ຜູ້ໜຶ່ງເປັນພົນລະເມືອງລາວ ແລະ ອີກຜູ້ໜຶ່ງເປັນພົນລະເມືອງຕ່າງປະເທດ ຫຼື ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ໄດ້ເອົາມາເປັນລູກລ້ຽງນັ້ນ ກໍຈະຖືວ່າເປັນພົນລະເມືອງລາວ ຕາມຄໍາເຫັນດີຂອງພໍ່ລ້ຽງ ແລະ ແມ່ລ້ຽງ.

ມາດຕາ 31 ສັນຊາດຂອງເດັກ ຊຶ່ງເປັນພົນລະເມືອງລາວ ທີ່ເອົາໄປເປັນລູກລ້ຽງ

ເດັກທີ່ເປັນພົນລະເມືອງລາວ ໂດຍແມ່ນພໍ່ລ້ຽງ, ແມ່ລ້ຽງ ຊຶ່ງເປັນພົນລະເມືອງຕ່າງປະເທດ ຫຼື ຜູ້ໜຶ່ງ ເປັນພົນລະເມືອງລາວ ແລະ ອີກຜູ້ໜຶ່ງເປັນພົນລະເມືອງຕ່າງປະເທດ ໄດ້ເອົາໄປເປັນລູກລ້ຽງນັ້ນ ຈະຮັກສາສັນຊາດລາວໄວ້. ເດັກຜູ້ນັ້ນຈະປະສັນຊາດລາວ ຕາມຄຳຮ້ອງຂໍຂອງ ພໍ່ລ້ຽງ ແລະ ແມ່ລ້ຽງກໍໄດ້.

ເດັກທີ່ເປັນພົນລະເມືອງລາວ ໂດຍແມ່ນພໍ່ລ້ຽງ, ແມ່ລ້ຽງ ເປັນຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ຫຼື ຜູ້ໜຶ່ງ ເປັນພົນລະເມືອງລາວ ແລະ ອີກຜູ້ໜຶ່ງເປັນຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ໄດ້ເອົາໄປເປັນລູກລ້ຽງນັ້ນ ກໍຈະຮັກສາສັນຊາດລາວໄວ້.

ໝວດທີ 5

ການຕົກລົງ, ການຈົດທະບຽນ ແລະ ການມອບສັນຊາດ

ມາດຕາ 32 (ປັບປຸງ) ການຕົກລົງ ກ່ຽວກັບສັນຊາດ

ການໃຫ້ສັນຊາດລາວ, ການຖອນສັນຊາດລາວຄືນ, ການໃຫ້ສັນຊາດລາວຄືນ ແລະ ການປະສັນຊາດລາວ ແມ່ນ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເປັນຜູ້ຕົກລົງ.

ການໃຫ້ສັນຊາດລາວ ໃນແຕ່ລະປີນັ້ນ ຕ້ອງມີການກຳນົດຈຳນວນທີ່ແນ່ນອນ.

ມາດຕາ 33 (ໃໝ່) ການຈົດທະບຽນກ່ຽວກັບສັນຊາດ

ການຈົດທະບຽນກ່ຽວກັບສັນຊາດ ແມ່ນ ການຈົດທະບຽນປ່ຽນສັນຊາດ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງພົນລະເມືອງ.

ພາຍຫຼັງທີ່ລັດຖະບານໄດ້ຕົກລົງກ່ຽວກັບສັນຊາດແລ້ວ ໃຫ້ນຳໄປຈົດທະບຽນປ່ຽນສັນຊາດນຳ ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 34 (ປັບປຸງ) ການມອບຮັບສັນຊາດ

ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ເປັນຜູ້ຈັດພິທີມອບສັນຊາດລາວຢ່າງເປັນທາງການ ພາຍຫຼັງໄດ້ຈົດທະບຽນປ່ຽນສັນຊາດ ໂດຍການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຜູ້ຕາງໜ້າ ພະແນກຍຸຕິທຳ, ພະແນກພົວພັນຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ກອງບັນຊາການປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ພະແນກພາຍໃນ, ອົງການແນວລາວສ້າງຊາດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ.

ໝວດທີ 6

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 35 (ໃໝ່) ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບເຈົ້າໜ້າທີ່, ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານສັນຊາດ

ຫ້າມເຈົ້າໜ້າທີ່, ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານສັນຊາດ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່ຕໍາແໜ່ງເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ ແລະ ຄອບຄົວຂອງຕົນ;
2. ໃຊ້ອຳນາດເກີນຂອບເຂດ;
3. ທວງເອົາ, ຂໍເອົາ, ຮັບເອົາ ຫຼື ຕົກລົງຮັບເອົາສິນບືນ;

4. ຖ່ວງດຶງ, ຊຸກເຊື່ອງ ແລະ ທຳລາຍເອກະສານ ກ່ຽວກັບ ການຂໍເອົາສັນຊາດລາວ, ຂໍປະສັນຊາດລາວ ແລະ ຂໍເອົາສັນຊາດລາວຄືນ;
5. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 36 (ໃໝ່) ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບຜູ້ຮ້ອງຂໍ

ຫ້າມຜູ້ຮ້ອງຂໍເອົາສັນຊາດລາວ, ຂໍປະສັນຊາດລາວ ແລະ ຂໍເອົາສັນຊາດລາວຄືນ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຫຼື ເອກະສານ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມຄວາມເປັນຈິງ;
2. ບັງຄັບ, ນາບຊຸ່ ຫຼື ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ຕົວະຍົວະ, ຫຼອກລວງ ພະນັກງານທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານສັນຊາດ;
3. ໃຫ້ສິນບິນ ຫຼື ຕົກລົງໃຫ້ສິນບິນ ແກ່ພະນັກງານທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານສັນຊາດ;
4. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 37 (ໃໝ່) ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນ

ຫ້າມບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ບໍ່ໃຫ້ການຮ່ວມມື, ຂັດຂວາງການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງພະນັກງານທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານສັນຊາດ;
2. ເປັນສື່ກາງໃນການໃຫ້ ແລະ ຮັບສິນບິນ ແກ່ພະນັກງານທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານສັນຊາດ;
3. ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດປອມແປງເອກະສານ ຫຼື ໃຫ້ຂໍ້ມູນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ກ່ຽວກັບການຂໍເອົາສັນຊາດລາວ, ຂໍປະສັນຊາດລາວ ແລະ ຂໍເອົາສັນຊາດລາວຄືນ;
4. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 7

ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສັນຊາດ

ມາດຕາ 38 (ໃໝ່) ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສັນຊາດ

ລັດຖະບານເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງວຽກງານສັນຊາດຢ່າງລວມສູນ ໂດຍມອບໃຫ້ ກະຊວງຍຸຕິທຳ ເປັນໃຈກາງ ໃນການປະສານສົມທົບກັບ ຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, ກະຊວງພາຍໃນ, ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 39 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງຍຸຕິທຳ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສັນຊາດ ກະຊວງຍຸຕິທຳ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າສ້າງນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານສັນຊາດ;
2. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບວຽກງານສັນຊາດ;
3. ຄຸ້ມຄອງ, ຊີ້ນຳສາຍຕັ້ງຂອງຕົນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສັນຊາດ;

4. ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະການສຳພາດກ່ຽວກັບການຂໍເອົາສັນຊາດລາວຂອງພົນລະເມືອງຕ່າງປະເທດ, ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ, ຄົນເຊື້ອຊາດລາວຂໍເອົາສັນຊາດລາວຄືນ ແລະ ການຂໍປະສັນຊາດລາວຂອງພົນລະເມືອງລາວ ທີ່ຢູ່ພາຍໃນ ສປປ ລາວ;
5. ຍັງຢືນກ່ຽວກັບບຸກຄົນທີ່ມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນໃນການຂໍເອົາສັນຊາດລາວ, ຂໍເອົາສັນຊາດລາວຄືນ;
6. ຍັງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງທາງດ້ານກົດໝາຍ ຂອງການຖືສັນຊາດລາວ;
7. ຄົ້ນຄວ້າອອກແບບພິມຄຳຮ້ອງກ່ຽວກັບວຽກງານສັນຊາດ;
8. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 40 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສັນຊາດ ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ມີຄຳເຫັນຕໍ່ການຂໍເອົາສັນຊາດ, ການຂໍປະສັນຊາດ ແລະ ການຂໍເອົາສັນຊາດລາວຄືນ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
2. ກວດກາເອກະສານກ່ຽວກັບວຽກງານສັນຊາດ, ຊີວະປະຫວັດຂອງຜູ້ຂໍເອົາສັນຊາດ, ຂໍປະສັນຊາດ ແລະ ຂໍເອົາສັນຊາດລາວຄືນ ທີ່ມີທີ່ຢູ່ຖາວອນໃນ ສປປ ລາວ;
3. ຊີ້ນຳກ່ຽວກັບວຽກງານສັນຊາດຕາມສາຍຕັ້ງຂອງຕົນ;
4. ຈົດທະບຽນສຳມະໂນຄົວ, ອອກບັດປະຈຳຕົວ ພາຍຫຼັງທີ່ລັດຖະບານໄດ້ຕົກລົງ ແລະ ໄດ້ຈົດທະບຽນການປ່ຽນສັນຊາດ;
5. ຕິດຕາມ, ກວດກາຜູ້ທີ່ໄດ້ສັນຊາດລາວ ພາຍໃນກຳນົດ ຫ້າປີ ຫຼັງຈາກໄດ້ສັນຊາດລາວ;
6. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 41 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງການຕ່າງປະເທດ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສັນຊາດ ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ມີຄຳເຫັນຕໍ່ການຂໍເອົາສັນຊາດ, ການຂໍປະສັນຊາດ ແລະ ການຂໍເອົາສັນຊາດລາວຄືນ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
2. ກວດກາເອກະສານກ່ຽວກັບວຽກງານສັນຊາດ, ຊີວະປະຫວັດຂອງຜູ້ຂໍເອົາສັນຊາດ, ຂໍປະສັນຊາດ ແລະ ຂໍເອົາສັນຊາດລາວຄືນ;
3. ຊີ້ນຳວຽກງານສັນຊາດຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ລວມທັງການຈົດທະບຽນການປະສັນຊາດລາວ ຢູ່ສະຖານເອກອັກຄະລັດຖະທູດລາວ ຫຼື ສະຖານກົງສຸນໃຫຍ່ ຂອງ ສປປ ລາວ ຢູ່ຕ່າງປະເທດ;
4. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 42 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງ ກະຊວງພາຍໃນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສັນຊາດ ກະຊວງພາຍໃນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ມີຄຳເຫັນຕໍ່ການຂໍເອົາສັນຊາດ, ການຂໍປະສັນຊາດ ແລະ ການຂໍເອົາສັນຊາດລາວຄືນ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
2. ກວດກາເອກະສານກ່ຽວກັບວຽກງານສັນຊາດ, ຊີວະປະຫວັດຂອງຜູ້ຂໍເອົາສັນຊາດ, ຂໍປະສັນຊາດ ແລະ ຂໍເອົາສັນຊາດລາວຄືນ;

3. ຊີ້ນຳວຽກງານສັນຊາດຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ລວມທັງການຈົດທະບຽນການປ່ຽນສັນຊາດ;

4. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 43 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າ ຂອງທ້ອງຖານສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສັນຊາດ ທ້ອງຖານສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ກວດກາເອກະສານກ່ຽວກັບການຂໍເອົາສັນຊາດ, ຂໍປະສັນຊາດ, ຂໍເອົາສັນຊາດລາວຄືນ ແລະ ການຖອນສັນຊາດລາວຄືນ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ;

2. ນຳສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ ອອກຂໍ້ຕົກລົງກ່ຽວກັບການໃຫ້ສັນຊາດລາວ, ການປະສັນຊາດ, ການໃຫ້ສັນຊາດລາວຄືນ ແລະ ການຖອນສັນຊາດລາວຄືນ;

3. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 44 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສັນຊາດ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສັນຊາດລາວ ແລະ ນິຕິກຳອື່ນກ່ຽວກັບສັນຊາດລາວ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;

2. ຄົ້ນຄວ້າ, ກວດກາ ແລະ ຍັງຢືນເອກະສານກ່ຽວກັບສັນຊາດ;

3. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 45 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການອື່ນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສັນຊາດ ຂະແໜງການອື່ນ ເປັນຕົ້ນ ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ, ຂະແໜງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ປະສານສົມທົບ ແລະ ຮ່ວມມື ໃນວຽກງານສັນຊາດ.

ໝວດທີ 8

ການກວດກາວຽກງານສັນຊາດ

ມາດຕາ 46 (ໃໝ່) ອົງການກວດກາວຽກງານສັນຊາດ

ອົງການກວດກາວຽກງານສັນຊາດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ ແມ່ນ ອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສັນຊາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 38 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ ແມ່ນ ສະພາແຫ່ງຊາດ, ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ, ອົງການກວດກາລັດຖະບານ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ.

ມາດຕາ 47 (ໃໝ່) ເນື້ອໃນການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານສັນຊາດ ມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳອື່ນກ່ຽວກັບວຽກງານສັນຊາດ;

2. ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສັນຊາດ;
3. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່, ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ກ່ຽວກັບວຽກງານສັນຊາດ.

ມາດຕາ 48 (ໃໝ່) ຮູບການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານສັນຊາດມີ ສາມ ຮູບການ ດັ່ງນີ້ :

1. ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ ແມ່ນການກວດກາທີ່ດໍາເນີນໄປຕາມແຜນການຢ່າງເປັນປະຈໍາ ແລະ ມີກໍານົດເວລາຢ່າງແນ່ນອນ;
2. ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນການກວດການອກແຜນການ ເມື່ອຫາກເຫັນວ່າ ມີຄວາມຈໍາເປັນ ຊຶ່ງຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ກ່ອນລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນການກວດໂດຍຮີບດ່ວນຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຊາບ ລ່ວງໜ້າ.

ໃນການດໍາເນີນການກວດກາວຽກງານສັນຊາດເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງອົງການກວດກາຕ້ອງປະຕິບັດວຽກງານ ແລະ ກົດໝາຍ ໃຫ້ເຂັ້ມງວດ.

ໝວດທີ 9

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 49 (ໃໝ່) ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການຈັດຈັ່ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນ ຕົ້ນການໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື, ການລາຍງານ ຫຼື ການສະເໜອງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບພຶດຕິກຳ ຫຼື ການເຄື່ອນໄຫວວຽກ ງານຕົວຈິງຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫຼື ນະໂຍບາຍອື່ນຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 50 (ໃໝ່) ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ຫ້າມ ຈະຖືກສຶກສາອົບ ຮົມ, ລົງວິໄນ, ປັບໄໝ ຫຼື ລົງໂທດທາງອາຍາ ແລ້ວແຕ່ລະກໍລະນີເບົາ ຫຼື ຫັກ ລວມທັງການໃຊ້ແທນຄ່າເສຍ ຫາຍທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 51 (ໃໝ່) ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍບໍ່ຫຼວງຫຼາຍ ເປັນຕົ້ນການລາຍງານຊັກຊ້າ, ການກົດໝາຍຖ່ວງດຶງເອກະສານ ຫຼື ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບວຽກງານສັນຊາດ, ບໍ່ຮັກສາ ຄວາມລັບ ແລະ ອື່ນໆ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ ຫຼື ກ່າວເຕືອນ.

ມາດຕາ 52 (ໃໝ່) ມາດຕະການທາງວິໄນ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ພະນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງບໍ່ມີອົງປະກອບການກະທໍາຜິດ ທາງອາຍາ ກໍຈະຖືກລົງວິໄນຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 53 (ໃໝ່) ມາດຕະການປັບໃໝ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ລະເມີດຂໍ້ຫ້າມຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ບໍ່ມີອົງປະກອບ ການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ກໍຈະຖືກປັບໃໝຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 54 (ໃໝ່) ມາດຕະການທາງອາຍາ

ບຸກຄົນທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາກໍຈະຖືກລົງໂທດ ຕາມທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍອາຍາ ຫຼື ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກຳນົດໂທດທາງອາຍາ.

**ໝວດທີ 10
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ**

ມາດຕາ 55 (ປັບປຸງ) ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 56 (ປັບປຸງ) ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ ແລະ ພາຍຫຼັງລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ສືບຕໍ່ ວັນ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ປ່ຽນແທນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສັນຊາດລາວ ສະບັບເລກທີ 05/ສພຊ, ລົງວັນທີ 17 ພຶດສະພາ 2004.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ